

Arrest

nr. 348 629 van 11 juni 2026
in de zaak RvV X / VIII

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat K. STYNEN
Diksmuidestraat 2
9000 GENT

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de minister van Asiel en Migratie

DE VOORZITTER VAN DE VIIIste KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 27 maart 2026 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van het overdrachtsbesluit (bijlage 26quater), genomen door de gemachtigde van de minister van Asiel en Migratie op 18 maart 2026.

Gezien titel Ibis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 5 mei 2026, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 28 mei 2026.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter M. EKKA.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. KALIN, die loco advocaat K. STYNEN verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat T. BRICOUT, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. De verzoekende partij dient op 24 februari 2026 voor de vierde maal een verzoek om internationale bescherming (hierna: VIB) in, na reeds twee keer te zijn overgedragen aan de Oostenrijkse autoriteiten .

1.2. Op 18 maart 2026 neemt de verwerende partij opnieuw een overdrachtsbesluit (bijlage 26quater), waarbij toepassing wordt gemaakt van de Verordening (EU) nr. 604/2013 van het Europees Parlement en de Raad van 26 juni 2013 tot vaststelling van de criteria en instrumenten om te bepalen welke lidstaat verantwoordelijk is voor de behandeling van een verzoek om internationale bescherming dat door een onderdaan van een derde land of een staatloze bij een van de lidstaten wordt ingediend en wordt geoordeeld dat het aan de Oostenrijkse autoriteiten toekomt om het VIB te behandelen. Dit is de bestreden akte.

1.3. Op 9 april 2026 werd de verzoekende partij voor de derde maal op een gedwongen wijze overgedragen aan de Oostenrijkse overheden.

2. Over de ontvankelijkheid

2.1. In het proces-verbaal van de terechtzitting van 28 mei 2026 werd het volgende opgenomen:

“Verzoeker betwist niet dat hij in uitvoering van de bestreden beslissing op 3 november 2025 werd overgedragen aan de Oostenrijkse autoriteiten, zoals dit ook blijkt uit het administratief dossier. Evenwel meent hij dat hij het belang bij zijn beroep behoudt: in zijn contacten met de dominus litis heeft hij deze laatste meermaals te kennen gegeven dat hij zijn verzoek om internationale bescherming in België wenst te zien behandeld, waarbij hij er ook op wijst dat blijkens het door hem bijgebrachte AIDA-rapport de erkenningsgraad van Afghaanse asielzoekers in Oostenrijk beduidend lager ligt dan in België. Verweerder repliceert dat het Gemeenschappelijk Europees Asielstelsel niet tot doel heeft een gelijk beschermingspercentage te garanderen in alle EU-lidstaten en verzoeker geen blijk geeft van het rechtens vereiste belang bij zijn middelen betreffende een mensonterende behandeling in Oostenrijk zolang hij deze, gelet op zijn overdracht, niet actualiseert. Verzoeker heeft geen bijkomende opmerkingen.”

2.2. Nu de verzoekende partij, ongehuwd en meerderjarig, zich opnieuw in Oostenrijk bevindt, kan worden verwacht dat zij inlichtingen verstrekt over de actuele stand van zaken aldaar op het vlak van toegang tot opvang en tot medische gezondheidszorg waarover zij zich beknopt beklagt in de middelen van haar verzoekschrift. Door louter de wens uit te drukken dat zij haar VIB in België behandeld wil zien, slaagt zijn daar niet in. Zoals de verwerende partij terecht opmerkt, heeft het Gemeenschappelijk Europees Asielstelsel niet tot doel een gelijk beschermingspercentage te garanderen in alle EU-lidstaten.

2.3. Nu het belang bij de aangevoerde middelen niet wordt aangetoond, is het beroep onontvankelijk.

3. Korte debatten

Het beroep tot nietigverklaring is onontvankelijk. Er is derhalve grond om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. De vordering tot schorsing, als accessorium van de nietigverklaring, wordt derhalve samen met het beroep tot nietigverklaring verworpen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op elf juni tweeduizend zesentwintig door:

M. EKKA, kamervoorzitter

T. LEYSEN, griffier

De griffier, De voorzitter,

T. LEYSEN

M. EKKA